

han gav det Udseende af, at Grunden til, at man nægtede Folkeuniversitetsforeningen Tilskud, var en Frygt for — jeg ved egentlig ikke ret, hvad han mente — en vis Bevægelse, som vilde paavirke Befolkningen i en anden Retning, end man ønskede, og det ærede Medlem udtalte, at det at modsætte sig Bevillingen af Frygt var noget af det dummeste, man kunde gøre. Deri er jeg enig med ham. De, som i denne Henseende handle af Frygt, skulle ligesom de, der dø af Skræk, begravnes i Rendestenen. Jeg nærer ikke i mindste Maade en saadan Frygt, og jeg tror i det hele, at det ærede Medlem fra Vinderup ikke har Ret i sin Opfattelse, ligesom jeg finder, at der ikke er nogen Grund til at drage noget saadant frem for at paavirke os, som have en anden Overbevisning end det ærede Medlem, til at stemme mod vor Overbevisning. Naar aandelige Strømninger mødes under frie Former i det offentlige Liv, skulle de, der indeholde mest Sandhed, nok kæmpe sig frem og staa deres Prøve. Det er efter min Mening utidigt at drage Synsmaader af den Art, som det ærede Medlem fremdrog, ind under vore Overvejelser.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg har fremdeles samme Anskuelse som i Fjor, da der ogsaa var Tale om dette Spørgsmaal, og jeg vil tilraade alle dem, der dele denne min Anskuelse, og som i det hele ville have Lighed, samfundsmæssigt set, i den her omhandlede Henseende, at stemme mod Ændringsforslag Nr. 216. Jeg henholder mig til den ærede Ordfører (Laursen), som sagde, at det var en Skønsag, hvorledes man vilde stille sig, og at det maatte overlades til hver enkelt at gøre sit Skøn i saa Henseende og finde de Grunde, som ere afgørende ved Afstemningen. Saa maa vi finde os i, hvad der vedtages, men jeg vil tilføje, at hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, vil det være naturligt, at de Foredragsvirksomheder, for hvis Vedkommende man har raseret Tilskuddene i Fjor og i Aar, med fuld Føje kunne gøre Krav paa at blive jævnstillede med den Virksomhed, her er Tale om.

Med Hensyn til Tilskud til Tidsskrifter vil jeg rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Jeg er nemlig enig med ham i den Tanke, han har gjort gældende i den Henseende, idet jeg navnlig sætter Pris paa, at vi overfor Udlandet søge at vise os som Folk saa sundt og kraftigt paa de forskellige Omraader som muligt. Men jeg forstaar ikke det Eksempel, han drog frem, og som

han mente skulde være særlig overbevisende idet jeg ikke blev klar over, om vedkommende Videnskabsmand, som havde en saadan Sag at føre frem her hjemme, undgik det, som nu er til Skade, at han skal lade sit Arbejde trykke i et fremmed Sprog, om han ogsaa lader det trykke af her hjemme i et hjemligt Tidsskrift, og det saa derfra gaar over i Oversættelse i det fremmede Sprog, og han paa den Maade naar, hvad han tilsigter; thi hvis han fremdeles skal sende sit Originalbidrag til det fremmede Sprog, forstaar jeg ikke ret, at han vinder, hvad der tilsigtedes.

L. Rasmussen: Nu have vi hørt den Begrundelse, den ærede Ordfører for Flertallet (Laursen) giver for at stemme mod Bevillingen til folkelig Universitetsundervisning udenfor København, og Begrundelsen var da den, at naar der blev nægtet Bevillinger til andre folkelige Foredrag, skal denne ogsaa slaas ned. Jeg maa sige, at den Begrundelse forekommer mig ikke tilfredsstillende. Det er for det første ikke givet, at de to Ting ere af saa ensartet Beskaffenhed, at de kunne jævnstilles, og dernæst ved jeg ikke, om det i og for sig er saa rigtigt, at de andre Bevillinger ere strøgne. Og dersom det er en Fejl at stryge Bevillingerne til de andre Foredrag, bliver Fejlen ikke mindre ved at stryge Bevillingen til det, her er Tale om. Det var ogsaa denne Begrundelse, som det ærede Medlem fra Herning (Rasmus Nielsen) støttede sig paa, og det er vel nok den, der væsenligst ligger til Grund. Som sagt, jeg kan ikke anerkende det uden nærmere Oplysning. Men det ærede Medlem fra Herning sagde — det lagde jeg Mærke til —, at ved de andre Foredragsrækker var Trangen til Oplysning og til Foredragene kommen til Stede nedenfra, hvorimod her kom Oplysningen ovenfra. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i den Betragtning. For at saadanne Foredrag, hvad enten det er folkelige Universitetsforedrag eller andre Foredrag, skulle have nogen Betydning, skal der baade være Trang til at udbrede Oplysningen og Trang til at modtage den, og den første Trang er sikkert til Stede ved de almindelige Foredrag. Naar Landbrugslærere og Højskolelærere o. s. v. rejse ud og holde Foredrag, er det sikkert, fordi de have en vis Trang til at oplyse Befolkningen, og naar der møder nogle til disse Foredrag, er det, fordi der er Trang i Befolkningen til at høre dem. Det samme antager jeg maa være Tilfældet ved de folkelige Universitetsforedrag, dersom disse Foredrag overhovedet skulle have